

ERDÉSZETI ÚJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt — kr.
Fél évre	2 frt — kr.
Negyed évre	1 frt — kr.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik

minden Kedden

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 10 kr. Ezen kívül minden hirdetésnél 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

Állami alkalmazottak egyesülete.

Lapunk mult számában közöltük az „Állami alkalmazottak egyesülete” aradi fiókjának felhívását az egyesületbe való belépésre, miután azonban akkor még az egyesület alapszabályai nem voltak kezeink között, nem voltunk abban a helyzetben, hogy erre vonatkozólag bármily irányban is nyilatkozzunk, mert lapunknak mindig irányadó elve volt a lehetőséghez mérten tiszta bort önteni tisztelt olvasói poharába. Most, hogy időközben a kérdéses alapszabályokat megszereztük, sietünk ígretünknek annyival inkább eleget tenni, mert sokan lehetnek olvasóink között olyanok, kik már életkoruk 45-ik évét túlhaladták s ha mégis az egyesületbe be akarnak lépni, sietniök kell ezt még a jövő hó 5-ike előtt megtenni, mert azon túl ezek már a tagok sorába nem lesznek fölvéve.

Az alapszabályokat egész terjedelmükben nem közölhetjük most térszűke miatt s itt alább csak azokat a szakaszokat soroljuk föl, melyekből úgy a tagoknak kötelességei, valamint jogai kivehetők.

A 7. § 1. pontjából nyilvánvaló, hogy az egyesületnek minden a magyar állam szolgálatában álló altiszt és szolga tagja lehet, valamint az olyan napdíjas is, kia rendes kinevezetésre való igényt tarthat, tehát az erdészetről a pót- és segédörök is.

Ennek az egyesületnek a megalakulásával teljesen meg lenne oldva az állami erdészeti altisztek segély együletének a problémája, mert ide minden egyes beléphetvén, egy külön egye-

sület megalakítása tárgytalanná és fölöslegessé válik, sőt nézetünk szerint sokkal előnyösebb a többi állami altisztekhez csatlakozni s így az egyesület tagjainak számát szaporítani, mert hiszen nyilvánvaló, hogy a tömörülésben rejlik a legfőbb erő s minél több tagja van valamely egyesületnek, annál nagyobb annak erkölcsi és anyagi súlya.

Természetes és hivatásunkból kifolyó dolog azonban, hogy mi, kik nem csak az állami, hanem általában véve minden hazai erdészeti ágaztához tartozók érdekeinek állunk szolgálatában, itt még korán sem állhatunk meg, hanem igyekeznünk kell minden tőlünk kitelhető erőből a többi, nem állami kötelékbe tartozó erdészeti alkalmazottak nyugdíj- és segély egyesületét mielőbb megalakítani, illetőleg annak megalakítását előmozdítani, mit minden kétséget kizárólag meg is fogunk tehetni, ha ehez maguk az érdekeltek tömeges jelentkezésükkel segédkezet nyújtanak s már most kinyilatkoztatjuk, hogy szándékunk a jövő husvétkor a székesfővárosban alakuló gyűlést megtartani, miért is fölhívjuk mindazokat, kik az itt ismertetett egyesületbe mostani alkalmaztatásuknál fogva be nem léphetnek, hogy az ő érdekükben megtartandó gyűlésen leendő megjelenésüket lapunk szerkesztőségénél a jövő évi február hó végéig okvetlen jelentsék be.

Az állami alkalmazottak egyesületébe a kincstári erdészeti altisztek minden valószínűség szerint tömeges en fognak belépni, mert utóvégre is az a 10 forintnyi évi tagsági díj nem olyan terhes, hogy azt az egyesület által nyújtott nagy előnyök kedvéért mindenki szívesen be

nem fizetné. Már magában véve az, hogy az egyesület jótékony hatása alatt nem lesz ráutalva az erdészeti altiszt egészségének kockáztatásával és életének megrövidítésével erőszakolni a tovább szolgálást bizonyos szolgálati évek eléréséig, olyan nagy előny, melyet alig lehet eléggé méltányolni. Szükséges lesz tehát, hogy minden egyes erdőhatóság mintegy fiókját képezze az egyesületnek és központjában bizalmi férfiak alkalmaztassanak, hivatva egyrészt az újonnan belépni óhajtó tagok ajánlására, másrészt pedig a központi kezelésnek megkönnyebbítése céljából is a tagsági díjak beszedésére és együttes fölküldésére. Értesülésünk szerint a lippai m. kir. főerdőhivatalnál már meg is indult a mozgalom ebben az irányban Pataky János főerdőőr tisztelt kartársunk vezetése alatt, míg a szászsebesi erdőhivatalnál a szervezés most van folyamatban.

Azok a tisztelt olvasóink, kik nem tartoznak az államerdészet kötelékébe, talán neheztelni is fognak, hogy lapunknak majd egész terjedelmét ennek az ügynek szenteljük, ebben azonban nincs igazuk, mert az itt közöltek nekik is egyrészt buzdításul szolgálhatnak a saját egyesületüknek megalakítására, másrészt utmutatásul arra, hogy mikép alakítsák azt meg.

Ezek előre bocsátása után álljanak itt azok

a fontosabb szakaszok, melyek hivatva vannak az egyesületbe belépni szándékozókat úgy a rájuk várakozó terhekről, valamint az előnyökről tájékoztatni.

K i v o n a t

a „Magyar állami alkalmazottak egyesülete alapszabályaiból:

5. §. Az egyesület célja.

1. A felséges uralkodó koronás királyhoz, uralkodóházhoz. Magyarországhoz és ennek alkotmányához, bármily viszonyok között való feltétlen ragaszkodás és szeretetnek az állami alkalmazottakban fejlesztése.

2. Az önművelődésre való törekvés.

3. A tagoknak segélyezése, s elhalálozásuk esetén — különösen az egyedül állók — eltakarítása.

4. Az elhalt tagok hátramaradt özvegyei és árváinak segélyezése és gondozása.

5. Célja továbbá az egyesületnek: az állami és székes fővárosi alkalmazottak érdekeit és jogos igényeit az egyesület alapszabályszerű hatáskörén belül a törvényes korlátok között előmozdítani és képviselni.

7. §. Az egyesület tagjai.

Az egyesület rendes, alapító, pártoló és tiszteletbeli tagokból áll.

1. Rendes tagok lehetnek általában minden a magyar állam tényleges szolgálatában álló altisztek és szolgák s Budapest székes főváros szolgálatában lévő hasonló alkalmazottak s mindkét részről a napidijasok, a kik a kineveztetésre igényt tartanak,

10. §. A tagság tartama és megszűnése,

1. A tagság megszűnik, ha a tag;

T Á R C Z A.

Tárca czim nélkül.

Mult csütörtökön a szokott órában, úgy 6 óra felé este térem haza, miután az írodából jövet meg egy kis kerülőt tettem volna a posta felé, hogy onnan lapjaimat elhozzam. Olyan furksán éreztem magam, mint az olyan ember, ki sejti, hogy valami meglepetés fogja érni s az érzes annyira erőt vett rajtam, hogy még meg is álltam a lépcsőn egy pillanatra végig futtatni elmémet a mai nap eseményein, de bizon nem találtam én abban semmi érdekeset; úgy telt az el nekem, mint Dávid királyé, mikor Absolon fia halála fölött való busultában egész nap hamuban ült, sőt még a fejire is hintet belőle. Úgy éltem én is aznap, akár csak valami kezdő apácza; sem egy pohárka „jajdefáj”,

sem egy kupa bor, sem szerelmi kaland; valóságos hamvazó csütörtök. Volt a régi rómaiknak egy híres császárjuk, kinek nevét nem azért nem írom itt ki, mintha nem tudnám, hanem azért, mert hirtelen nem jut eszembe, erről azt jegyezték föl a krónikások, hogy ha egy olyan napja akadt, melyen semmi jót vagy nevezetést nem tett, azt mondta rá: „diem perdidi” (elvesztettem a napot) no hát ez az én napom sem volt addig különb. Ilyen haszontalanul elvesztett nap után csakugyan alig érhet más meglepetés, mint az, hogy a feleségem az egyszer sem „szép mákvirágnak”, sem „kortyondi fráternek”, sem más ilyen tiszteletreméltó valaminek nem fog titulálni. Csalódtam.

Amint a konyhába léptem, már valami ünnepies szag ütötte meg az orromat; no itt lesz valami! Benyitok a szobába, hát olyan zúgó „éljen apa!” kiáltás fogad, hogy csak úgy rengett belle a ház. Éljenzett itt asszony, gyermek vegyest.

— Hát hozzátok mi a kő ütött? — mondok — hogy így éljeneztek.

- a) meghal;
- b) az egyesületből kilép;
- c) kizáratik; — és
- d) viselt szolgálatától önként megválnak.

A tag önkéntes kilépése csakis az egyesületi elnökséghez benyújtandó írásbeli nyilatkozat alapján történhetik.

2. Ugy a kilépő, mint a kizárt tagok az egyesület irányában elvesztik minden jogait, és sem befizetett tagdíjaik visszatérítésére, sem pedig egyéb kárpótlásra igényük nincs.

3. Tekintettel az állami és székes fővárosi közhivatali szolgálat különböző ágazataira, és tekintettel különösen arra, hogy némely hivatali testületeknél a közhivatali szolgálat súlyosbitva van; ennél fogva kimondatik: miszerint azon tag, a ki szolgálatától bizonyos, és nem a jelen alapszabályzat 16. §-ának rendelkezéseibe ütköző, hanem valamely előre nem is tudható, bekövetkező eshetőségnél fogva fegyelmi, vagy büntető eljárás alá kerül, minek következtében szolgálatától felfüggesztetik, vagy végképen megválni kénytelen, vagy valamely önhibáján kívül eredő testi fogyatkozás miatt végkielégítéssel, vagy egyébképen elbocsáttatik, ezen tag részére méltányossági szempontból, az általa befizetett tagsági díjak, a beiratkozási díj és kezelési költség levonásával kamat nélkül, az érdekelt írásbeli kívánatára visszafizetettik.

4. Az előbbi 3-ik pontnak rendelkezései alkalmazandók, és kívánatra szintén kiadatnak azon tagok által befizetett tagsági díjak is, a kik mint ideiglenesen alkalmazottak (napidíjasok) az egyesület kebelébe beléptek és e belépéstől számított 5, de legfeljebb 10 évi tagsági idő alatt rendes kinevezéshez nem juthattak.

5. A visszatérítendő tagsági díjak után járó

kezelési költségek minden korona érték után 1 fillérben állapíttatnak meg, s az e czímen begyűlt összegek a tartalékalaphoz csatoltatnak.

6. A 3. és 4. pontban megállapított okok alapján az egyesület kebeléből megválni kénytelenített tagok részére visszaadandó tagdíjak kiutaltványozása a valódi tényállást igazoló hiteles okiratok alapján az egyesületi elnökség és választmány által eszközöltetnek.

13. §. A rendes tagok kötelezettségei.

Minden rendes tag köteles fizetni:

1. Mint felvételi (beiratási) díjat 2 koronát.

2. Évenként tagsági díjat 18 koronát (vagyis havonként 1 korona és 50 fillért).

3. Az özvegyek és árvák segélyalapjára minden újév napján 2 koronát.

4. Rendes tag elhalálozása esetén 30 fillért mint temetkezési segélyt.

5. Alapszabálykönyv (tagsági igazolvány) ára fejében 30 fillért.

6. Azok, a kik a jelen egyesület megalakulása után számított egy év múlva lépnek be az egyesület kebelébe, már csakis 45 éves korig vétetnek fel, és a belépők kötelesek egészségi állapotukat helyhatósági orvos által kiállított bélyegtelen okmánnyal igazolni.

7. Azon tényleges szolgálatban álló alkalmazottak, a kik önhibájukon kívül léptek ki az egyesületből, és újból belépni óhajtanak, a felvételi (beiratkozási) díjat nem fizetik. De a 14. §. 4-ik pontja alatt részletezett segélyezés, újabb belépésük idejétől számíttatik.

8. A tagsági díjak befizetése mindig előre havonként, esetleg évnegyedenként történik.

9. A jelen §. 4-ik pontjában fizetni kötelezett járuléka alól, ha az egyesület tagjai 650 személyre szapo-

— Azért, mert névnapot ülünk ma — siet fölvilágosítani legkisebb fiacskám, az én dédelgetett kedvenczem.

Mit volt mit tenni? kivettem részemet az ilyenkor elmaradhatlan czvikipuszikból s olyan érzéssel ültem az asztalhoz, a melyet csak egy névnapi vacsora előérzete kelthet bennünk.

Csakugyan névnapom volna? úgy kell lenni, mert a feleségem tányérján is, a kislányomén is ott van egy nyitott kalendárium; magyar az egyik, a másik tót. No ha ez a kettő összestimmel, akkor valóban igaznak kell lenni mert egyébként a magyar nem igen tud összeférni a tóttal.

Mutassátok ide azokat az időprófétákat!

Nézem az egyiket, nézem a másikat; hát bolondá tesznek ezek engem? Tegnap Kelemen. ma valami keresztelő vagy kerülő, vagy nem is tudom miféle János, mert csak az van elejbe írva: Ker. Nem hiába a tótok kedvencz neve, de a fene sem ismeri ki magát köztük; holnap meg Katalin, hát melyik már most

ezek közül az, a melyiket ezek ünnepelni akarnak?

Azt mondta a kis fiu: „névnap”; talán csak nem tévesztett össze az én jó barátommal Kellemennel, a vármegyei utbiztossal, ki egy évig egy udvaron lakott velem, igaz hogy ennek becsületes keresztnéve Pali, de hát az ilyen kis fiu még könnyen tévedhet. Fűcsa szemekkel néztem hol az asszonyra, hol a gyermekekre mint valami élő kérdőjel s bizon nem jövök tisztába, ha a kis leányom hirtelen ki nem lapozza a kalendáriumában ott valahol hátul, a marhavásárok jegyzéke mögé helyezett névnap mutatóból, hogy ma van Emilia napja. No ezt egy kis erőltetéssel csakugyan rám lehetett húzni.

Akár hogy van, úgy van; nem a névnap itt a fődolog, hanem az, hogy van névnapi vacsora. Pecsénye a tálban, tányérom előtt egy butellás flaskó, szép vörös folyadékkal teli. Mégis csak jó ez az én feleségem, bár jobban hasonlít nyelv dolgában Áronhoz, mint Mózeshez, ki tudvalevőleg hebegő volt. No az én feleségem ugyan nem panaszkodhatik erre, ha

rodnak, s ha már a vagyoni viszonyok megengedik, a tagok felmentetnek.

A tagoknak ezen fizetési kötelezettség alul való felmentésének kimondása az elnökség és választmány előterjesztésére a közgyűlés által történik.

14. §. A tagok jogai.

A rendes tagokat megillető jogok a következők:

1. Közgyűléseken részt vehetnek, indítványokat tehetnek, választási jogot gyakorolhatnak, és maguk is megválaszthatók.

2. Addig is, míg az egyesület tartalék-alapja a 20.000 (Huszezer) korona összeget el nem éri, az egyesületnek rendes tagjai és törvényes hitvesei csupán a 17. §. 1-ső pontjában biztosított temetkezési segélyre tarthatnak számot.

Az egyesület vagyoni viszonyainak kedvező alakulása esetén, ha a tagok által fizetni kötelezett díjak és egyéb adományokból a 20.000 (Huszezer) korona tartalékalap egybegyűl, s a rendes tagok száma a 650 személyt meghaladja, és máris 10.000 (Tizezer) korona évi tiszta jövedelem mutatkozik, ez esetben az egyesület rendes tagjai is segélyeztetni fognak; és pedig:

a) ha a tag szolgálatában már nyugállományba helyeztetett;

b) ha az egyesületnek 5 évig tagja volt s tagsági kötelezettségének rendszeresen megfelelt s eleget tett:

Ekkor:

4. A tagok segélyezése következőképen történik:

5 évi rendes tagság eltelte után évente 160 korona

10	"	"	"	"	"	320	"
15	"	"	"	"	"	450	"
20	"	"	"	"	"	500	"
25	"	"	"	"	"	550	"
30	"	"	"	"	"	600	"

5. Az előbbi 4. pontban meghatározott s a rendes tagokat megillető segélyösszegnek felerésze a tag elhalálása esetén ennek törvényes hitvesére is átszállanak, s az egyesület által, az özvegyiség tartama alatt, annak élvezetében tartatnak.

Ugy a tag, mint törvényes hitvesét megillető segélyösszeg az egyesületi választmánynak felhatalmazása alapján az elnökség által utólagos havi részletekben — esetleg év végével — egy összegben folyósíttatnak.

6. A rendes tag vagy hitvese által fel nem vett segélyösszeg ezek elhalálása esetén a törvényes gyermekeket illeti meg.

7. Az elnökség és választmánynak jogában álland — ha az egyesület vagyoni viszonyai megkövetelik — a segélyek felemelése vagy leszállítása tekintetében a közgyűlés előtt megokolt indítványt tenni.

8. A ki szolgálatában nyugállományba helyeztetett, tagsága holtáig megmarad és segélybeli járulékai a jelen §. 4-ik pontjában felsorolt évek lefolyásával még emelkednek, köteles azonban a tagsági díjakat fizetni, mely segélybeli járulékaiból vonatik le.

Ugyanez áll az özvegyekre is, azon kivétellel, hogy ezek a tagsági díjaknak felét fizetik, s a kiket a választmány előterjesztésére a közgyűlés ezen kötelezettség alól felmenthet.

9. Rendes tag és törvényes hitvese a 17. §. 1-ső, illetőleg 2-ik pontjában meghatározott temetkezési segélyben, esetleg az egyesület által való tiszteséges eltakarításban részesül.

10. Tagok özvegyei és árvái a 18. §. határozmányai szerint biztosított jótéteményekre tarthatnak számot.

11. Azon egyének, a kik az 1873. évi II. t.-cz és az ennek alapján kiadott szabályrendeletek értelmében az állam, vagy székes főváros szolgálatának elnyerésére

képviselővé választanak, tudom istenem, hogy három ülést is kibeszélne egyfolytában fönnakadás nélkül.

A jó lélek carbenet bort hozatott; tudta, hogy ez legkedvenczebb italom; no csak vessük meg az ágát mielőbb.

Úgy neki láttam a jó vesepecsenyének, mint valami igazhívő zsidó a hosszunap után, de hát úgy volt megírva a csillagokban, hogy rontassék el nekem ma az én vacsorám.

Kopognak az ajtón.

— Bujj be! — szóltam teli szájjal, úgy, hogy azt bizonyosan senki sem értette, de azért csak belépett egy tetőtől talpig csupa festék fiu, a nyomdász gyerek.

— „Der Herr bittet um die tárcza!“ — mondja a kis szurtos Schiller ékes nyelvén.

Tyűh az árgyelusát! már nem is egy-két forintot, hanem az egész tárczát kéri a nyomdászom! Nesze! — szóltam, nagylelkűen odanyujtva neki pugyellárisomat s úgy magamba mormolva: „ilyen lapos guta üsse meg a gazdádát!“ abból ugyan, ami ebben

van, nem eszel ma szafaládit vörös hagymával! —

A nyomdászkölykök legparányibbjá — alig nagyobb, mint az öklöm — szemem közé vigyorog s megmagyarázza, hogy nem a „Briftasche“ kell neki, hanem tárcza a lapba.

— Vigyen el az ördög! erről bizon megfeledeztem; most az egyszer csakugyan szivesebben adtam volna oda ezt a tárczát, mert az már kész, a másik meg Isten tudja, hol van. — Kehrt euch! — kiáltok mérgesen — reggel megkapjátok!

A ficzkó eltakarodott, de vele az én étvágyam is. Most az egyszer akartam egy kicsit komotizálni, de hát hagynak nekem békét? Eh, seba! tölts anyjuk hátha hoz az valami jó tárczának való gondolatot.

Tölt az asszony hűségesen, de csak egy kisujnyit, hát ezt meg mi a kő leli? Most meg szódát fröcsesent bele! Micsoda bárbár az, ki a vörös bort szódával issza? Nem állhattam meg szó nélkül.

— Hát az mi az istennyila?

— Málna szörp szódával, kedvesem; kóstold csak milyen pompás!

igényt tartanak s ha mint ilyenek — akár az állam vagy székes fővárosnál — ideiglenes (napdijas) minőségben alkalmazva vannak, s egyszersmind az egyesületbe beléptek, — ezen egyének — mint egyesületi tagok — mindaddig, míg rendes kinevezéshez nem jutnak — úgy maguk, mint törvényes hitveseik a jelen §. 9. és 10. pontjában jelzett határozmányok alapján biztosítottak, s ha az egyesületnek 15 évig egyfolytában megszakitás nélkül tagjai voltak s tagsági kötelezettségüknek rendszeresen megfeleltek, (úgy maguk, mint törvényes hitveseik) a velük szemben lévő egyesületi tagokkal egyenlő jogokban részesülnek.

A napdijasként alkalmazottak, a kik 15 évig egyfolytában az egyesületnek tagjai voltak, de ezen idő alatt rendes kinevezéshez nem juthattak, és mint ilyenek — az állam által nem nyugdíjazhatók — ezen tagok az egyesület által csakis akkor részesíttetnek nyugdíjsegélyben, ha testi fogyatkozás útján beálló munkaképtelenség miatt szolgálatuktól felmentetnek; hiteles okiratokkal, s még ezenfelül munkaképtelenségüket is valamely közhatósági orvos bizonyítványával kötelesek igazolni.

12. Az alapító, pártoló és tiszteletbeli tagok választási jogot szintén gyakorolhatnak és maguk is megválaszthatók, egyéb egyesületi jogokban azonban nem részesülnek.

13. Jogában áll általában minden tagnak az egyesületi helyiségben megjeleni, hírlapokat olvasni, az egyesület könyvtárát igénybevenni, s a házszabályok megsértése nélkül társalogni és felolvasásokat rendezni.

— Mi a ménykü?! Hát német frajla vagyok én, hogy te engem málnaszörppel akarsz itatni? — szoltam boszusan.

— Hiszen tudod, hogy tegnap beléptél a mértékletességi egyeletbe és ünnepélyesen megfogadtad, hogy nem iszol többé szeszes italt. Olyan hamar elfelejtetted volna?

— Háromszáz ménykü csapjon a mértékletességi egyeletetekbe! igazságod van, hogy beléptem. Mint mindig most is neked van igazad. Igaz, hogy be voltam durrantva mint az ágyu, mikor azt a bolondnak jó fogadalmat tettem, de hát van olyan józan férfi, ki mértékletességi egyeletbe lépjen?

Most már tessék nekem málnaszörpből tárczát kigondolni! No hiszem az volna még csak szép irodalmi termék! Körülbelül olyan, mint az italok közt a mézesbábus márcza.

Eh! nem irok tárczát, legyen meg a lapom egyszer nélküle; de az okát még is csak leirom, hogy a tisztelt olvasók példát vegyenek róla, milyen ostoba gondolat az: mértékletességi egyeletbe lépni.

Ezzel legalább betöltjük a tárczacikk helyét.

— Így ni! anyjuk, vesd meg az ágyat. Készen vagyok. Jó éjszakát

Sebes-Szász

17. §. Temetkezési segély.

1. Azon tagok, a kik az 1898. évi május hó 5-éig az egyesületbe beléptek, a beiratkozás napjától számított három hó, a kik pedig a jelzett időpont után lépnek be az egyesület kebelébe — úgy a maguk, mint törvényes hitveseik részére a temetkezési segély kiszolgáltatása hat hónap múlva veszi vezdetét.

2. Temetkezési segély czimén az egyesület a rendes tag elhalálása esetén 120 korona, rendes tag törvényes hitvese elhunytá alkalmával pedig 60 koronát fizet.

3. Ha valaki hat éven át tagja az egyesületnek, a rendes tagot 200 korona, törvényes hitvesét pedig 100 korona temetkezési segély illeti meg.

4. Járvány esetén a közgyűlés a temetkezési segélyt leszállíthatja.

18. §. Az elhalt rendes tagok özvegyei és árváinak segélyezése és gondozása.

1. Az elhalálozott rendes tagok özvegyei és árvái az egyesület jövedelméből, illetőleg a 13. §. 3-ik pontja alapján a tagok által fizetni kötelezett segélyalaphból, vagy e czimen befolyt adományokból segélyeztetnek és gondoztatnak.

2. A segélyezésre igényt tarthatnak:

a) az egyesület rendes tagjainak özvegyei;

b) a félárva;

c) gondozásra pedig az egész árvák, a kiknek senkijük sincsen, ez utóbbiak általában az egyesület gyermekeinek tekintetnek.

3. A segélyezés következőképen történik:

a) az egyesület elhalálozott rendes tagjainak törvényes özvegyei özvegyiségük tartama alatt;

b) a félárva 14;

c) az egész árvák gondozása is szintén 14 éves korukig.

4. Az özvegyek és árvák segélye alapjára évenként fizetni kötelezett járulékok és az a célra egyéb képen befolyt adományok összegének 60% kamata az özvegyek és félárva között minden évben aránylagosan felosztatik, és pedig úgy: hogy az elhalálozott rendes tagok özvegyei és törvényes gyermekeik a segélyalap jelzett részéből egy-egy jutalékot kapnak (például: egy özvegy és három árva négy részt kap). A félárva jutaléka édes anyja kezéhez fizettetik ki.

5. Az egyesület egész árvái, illetőleg gyermekeinek gondozására szintén az özvegy-és árvasegély-alapnak 30% kamata, esetleg az ezek részére különlegesen befolyt adományok fordítatnak.

Az esetben, ha az egyesületnek egész árvái épen nem léteznek, a jelen pontban meghatározott összeg az özvegyek és félárva között osztatik meg.

6. Az özvegy-és árvasegély-alaphból megmaradó 10% kamat pedig minden évben a tartalék-segélyalaphoz csatoltatik.

7. Az egész árvák gondozására fordítandó segélyösszeg az előforduló kívánalmakhoz képest az egyesületi gyam kezéhez szolgáltatik.

8. Az özvegyek és félárva segélyezése, s az egész árva gondozása, s különösen ez utóbbiak sorsának enyhítésében felmerülendő kérdések eldöntése, s a jelen §. 4. 5. pontjai alapján kiszolgáltatandó segélyek illetőleg ellátási díjaknak havonta avagy negyedévenként való utalványozása tekintetében az egyesületi elnökség és választmány előterjesztésére minden évben a közgyűlés határoz.

9. Az egyesületi gyám a kezéhez kiutalványozott pénzekről felelősség terhe alatt okmányokkal igazolva az elnökség és választmány előtt számolni köteles.

LEVELEZÉS.

Moesonok, 1898 november 18-án

Tekintetes szerkesztő ur!

Az Erdészeti Ujság 6-ik, november 8-iki számában foglalt s Ratímonszi Gábor tisztelet kartársunk tollából kikerült nyílt levélben foglaltakat mindenben aláírom s azokhoz a magam részéről is szívesen hozzájárulok, első kötelességemnek tartva a Nyitra vármegyében székelő összes az erdőtörvény 17 §-a alapján alkalmazott erdészeti altiszteket, de sőt a többieket is valamennyit a mozgalmunkhoz való csatlakozásra fölhevíteni és őket a sors ellen való küzdelemre buzdítani és lelkesíteni. Reményem, hogy fáradozásom nem lesz meddő, hanem a megtartandó közgyűlésre sikerülni fog ha nem is valamennyit, de legalább legnagyobb részét kartársaimnak bemutatni.

A közgyűlés helyének legcélszerűbbnek tartom én is hazánk székesfővárosát, csak arra kérem a tekintetes szerkesztő urat, hogy a határnapról legalább két héttel előbb szíveskedjék értesíteni, hogy előkészületeit mindenki megtehesse. Látni azt, hogy idegen segítséget hiába várunk s arra hiába támaszkodunk, magunknak kell hozzá látnunk, hogy magunknak egy szilárd alapokon nyugvó egyesületet alakítsunk, hiszen ma már minden osztálynak megvan a saját egyesülete: suszternek, szabónak, péknek, portásnak, hordárnak, háziszolgának, hát csak mi lennénk azok, kik egyesületet nem tudnánk magunknak alakítani és föntartani? Igazán még az ilyen föltevésnél is szégyenpir borítja az ember arcát.

A gyűlést legcélszerűbb lenne kora tavasszal (talán a husvéti ünnepeken. Szerkesztő) megtartani, mikor az ünnepek alatt úgy is pihenünk van. Reméllem, hogy addig más vidékekről is fognak jelentkezni számosan a kartársak közül, hiszen csak akad minden tájon egy-egy lelkes férfi, ki a többi talán tétovázókat buzdítani és fölleskíteni tudja.

Addig is ne tegyük zsebre kezeinket, hanem munkálkodjunk a közjavunk érdekében!

A szerkesztő urnak

igaz hive

STENCZINGER SÁNDOR.

Különfélék.

Kérelem. Kérjük mindazokat, kik még bármily hátralékban vannak, hogy tartozásukat újvé előtt okvetlen rendezni szíveskedjenek, mert a lapot a jövő évben csak a pontos fizetőknek fogjuk küldeni.

Egyben kérek értesítést arra nézve, hol lehetne kapni fodros körist, lehetőleg világosat, mintegy 5—600 szálát 80 ctm és vastagabb átmérővel, valamint berkenye törzseket 2,5—3 mtr hosszban s 60 ctm-től feljebb való átmérőben, megírva egyúttal azok árát és a szállítási módozatokat is.

Az apja gyilkosa. Az Iglóhoz közel levő Betlenfalva községben gyilkosság történt. Polnis Márton jó módu szorgalmas ács mestert a saját huszonhét éves fia megleste az erdőben és fejszével agyonütötte. A gonosz fiu azért követte el tettét, hogy elvehesse a pénzt, a mit apja keresett. A rendőrség elfogta a gyilkost, a ki a bíróság előtt be is vallotta tettét.

Mennyit dohányoznak Magyarországon?

A dohányjövédéki igazgatóság kimutatása szerint ez év első kilenc hónapjában (szep. 30-ig) 37,269.627 frt 01 kr. szállt a levegőbe, füst képében. A nagy közönség a belföldi szivarok közül a kuba-portorikót kedvelte leginkább. Összesen 367,054.196 darab belföldi szivar fogyott el. Különben, mint már pár éve, ezúttal is azt tapasztalták, hogy fogynak a szivarozók és szaporodnak a cigarettázók. És pedig az látszik, hogy hovatovább demokratikusabb intézménnyé válik a cigarettázás, mert a fogyasztás emelkedése legnagyobb a háromfajta olcsó cigarettánál, a drámánál, sportnál, hölgynél. Büszkén említi a dohányjövédéki igazgatóság, hogy legújabb gyermekéből, a Hunnia szivarkából rövid három hónap alatt 4,113.495 darab fogyott el.

Elgázolt szekeresek. A poprádvölgyi helyi érdekű vasut egyik tehervonata elgázolt Késmárk és Szepes-Szombat között a vasuti átjárón egy szekeret, a melyben három ember ült. Ezek közül Kovalcsik Mihálynak levágta a fejét a gép; Mazirák Jánosnak mindkét lábát összeroncsolták a kerekek, Mazirák a halállal vívódik; a harmadikat, Gazi Mihályt, szintén veszedelmes sérülések érték. Mint a hatósági vizsgálat kiderítette, a kocsin ülők ittasak voltak és nem figyeltek a vészjelzőre, sorompó pedig az átjárón nincs. A lokomotív-vezető bár gyorsan fékezett, nem bírta idején megállítani a vonatot.

Gyikos orvvadász. Lozson Gergác János hirdett orvvadász Khiem Béla asztalosmestert, a kivel ellenséges lábon élt, a háza előtt orozva megtámadta s kését kétszer a szívébe mártotta. A szegény asztalos rögtön meghalt. Gergácot, a ki a gyilkosság elkövetése után a korcsmába ment mulatni, letartóztatta a csendőrség.

A gyujtogató egér. Temesváron borzalmas szerencsétlenség okozójává vált egy egér. A szerencsétlenség áldozata Pavlicsek Tamás cipésmester. Minap este tizenegy óra tájban tért aludni. Szobájában érzett egy kis füstszagot, de nem törődött vele és csakhamar mély álomba merült. Alig mult el egy óra, a szomszédok rémülten látták, hogy Pavlicsek szobájából sűrű füst tódul kifelé. Betörték az ajtót, de már ekkor késő volt. A

ruhaszékény égett és füstje megfojtotta az alvó Pavlicseket. A tüzet egy egér okozta, a mely a szekrényben levő foszforos-gyujtó skatulyában motozott.

Csendőrök küzdelme egy rabbal. Szőke Péter szőlgyéni lakost, a ki a komáromi fogházban töltötte ki hat évi börtönbüntetését, feljelentette az atyja, a ki szintén a fogháznak volt a lakója, hogy megölte a 16 éves fivérét. A komáromi ügyészség három csendőrt a két rabbal együtt Esztergomba küldötte, hogy az apa megmutassa a meggyilkolt fia sirját az ügyészség kiküldött képviselőjének. A rabok kísérettükkel együtt késő este érkeztek az esztergomi állomásra. Mikor a vonat megállott, a csendőrszervező lépett ki legelőször, utána a rab, háta mögött pedig a második csendőr. Az apát a harmadik csendőr kísérte. Abban a pillanatban, mikor a csendőr leszállt már a kocsiból, a megkötözött kezű testvér gyilkos a hátára ugrott, úgy hogy a csendőr elbukott. A gonosztevő az elesett csendőr fegyveréhez kapott s le akarta arról csavarni a szuronyt. Ezallat a másik csendőr a szuronyával szurkálta a testvérgyilkost s kénytelen lett volna leszúrní, ha Czeródi rendőr nem érkezék segítségére, a kinek a segítségével ártalmatlanná tették. Összekötözték s gyalog kísérték Muzsla felé. Utközben vizet kért a rab. A csendőrök a kuthoz engedték, a hová a rab beledobta magát s belefuladt. A csendőrök ellen megindították a nyomozást.

A vészfék és a parasztgazda. Szücs uram abonyi parasztgazda és 48-as elvtárs volt, következésképpen nem hitt a németnek. Ez a hitelensége nagy kellemetlenségeket szerzett neki a minap. Ceglédre járt, ott eladta s csikóit és vonaton ment haza Abonyba. ott olvasta, hogy ha ezt a nyelet a nyíl irányában mozgatja, a vonat megáll.

Kend hiszi? kérdé a komáját.

Mér ne, ha oda van írva.

No, én nem hiszem, a mig meg nem próbálom.

Ezzel megfogta a fogantyut s a nyíl irányában taszította. Nagyon elcsudálkozott, mikor a vonat csakugyan megállt.

Ki állította meg a vonatot? -- kérdezték a kalauzok.

Én la! — felelt Szücs uram nyugodtan.

Minek?

Hogy megtréfáljam.

Nohát ezért fizet kend tíz forint strófot.

Telt a csikókból, Szücs uram fizetett, a vonat elindult. Alig ment öt percig, ujra meghúzták a vészféket s meg kellett állni.

Ki állította meg?

Én — felelt Szücs nyugodtan.

Hogy a hét mennykőbe merte megtenni? ordított rá a kalauz.

Ne ordíjjon az ur! Már mér ne állíjam meg? A pénzért csak tehetem. Megfizetem.

Nohát fizessen még tíz forint strófot, de ha még egyszer meghúzza. hát ledobom a vonatról.

Szücs dühösen fizetett és erősen készült rá, hogy csak azért is meghúzza. De a kalauz a vészfék mellé állított egy baktert, a kitősen nem lehetett megtenni. Így utazott Szücs uram drágábban még tán a királynál is.

Szerkesztői üzenetek.

Unyi Márton urnak, Bába. Ön azt mondja levelében, hogy folyton zaklatjuk a tartozása miatt s ezért nem is kívánja többé a lapot jártni, pedig az, amit ön zaklatásnak mond, nem volt más, mint hogy czimszalagjára ráírtuk, hogy előfizetése 1898 évi szeptember hó végével lejárt. Ha jól tudjuk, önnek a gazdája a kalocsai érsek úr ó excentiája, ki alkalmasint több rendbeli ujságot is szokott jártni, melyeken folytonosan jelezve van, hogy az előfizetése mikor jár le; ugyan tudakolja meg valami módon, vajjon ő is zaklatásnak vesz, ezt és be fogja szüntetni lapjainak a járatását? A lejáratos tulajdonképpen mindenkör jeleznünk kellene, de ez nagyon sok munkát vesz igénybe s mint a tapasztalat bizonyítja, az eredmény nem sokat ér. A rendhez szokott ember úgy is tudja, hogy mikor és mit kell fizetnie, rendetlennek vagy rosszindulatúnak az intés sem használ.

Vissói urnak. „A Józa” czimű s tárczának szánt czikke beérkezett, de úgy tárgyánál mint kidolgozásánál fogva olyan átalakításra szorul, hogy ez nagyon sok időt venne igénybe, melyet most, midőn a röpirat átdolgozása minden szabad időnköt, föl nem áldozhatunk. Tárczaezikkeknek legjobban beválnak a vadászati események és kalandok leírásai; ilyet már kaptuk Öntől s annak idején közöltük is Kérünk ebből a fajtából.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradszky Emil.

Sz. 625—1898

k. e. b.

PÁLYÁZATI HIRDETMEY.

Fogarasvármegye felsőszombatfalvi őrzésében rendszeresített kerületi erdőőri állomás halálozás folytán megüresedvén, arra ezennel pályázat hirdettetik.

Az ezen évi 240 forint javadalmazással egybekötött állomásra pályázni óhajtok felhivatnak, hogy az erdőtörvény 37 §-ának a., b., és c., pontjaiban előirt kellékek igazolására szolgáló okmányokkal, valamint orvosi és szolgálati bizonyítvánnyal felszerelt kérelmeiket, a melyekben a nyelvismeretek is kitüntetendők bizottságunkhoz a folyó évi december hó 31-ig mulhatlanul nyujtsák be.

Az állomás a kinevezés vétele után lehetőleg azonnal, de legkésőbb 1899. évi február hó 15-ig elfoglalandó. —

Fogarasvármegye közigazgatási erdészeti bizottságának Fogarason 1898 évi november hó 12-én tartott üléséből.

NAGY SÁNDOR
elnök.

Fontos téli idényre!

Téli halina (Filz) csizmák

(saját gyártmány)

erősek, meleget tartók, csinos kiállításban; 4 évig is viselhetők; jóságért és tartósságért kezességet vállalok.

Ára: 4 frt 50 kr.

Megrendelésnél pontos mérték beküldését kérem.

LENGYEL ALBERT, erdőőr

Ürmös, u. p. Ágostonfalva, N. Küküllő megye.

MEGJELENT

a

BLUM ÉS TÁRSA

udvari egyenruha szállítók

legujabb árjegyzéke.

Kérjen mindenki egy példányt ezen kiváló elsőrangú cégtől, mely bérmentve lesz azonnal beküldve.

A nagyméltóságu földmívelésügyi m. kir. Ministeriumnak 1894 évi augusztus hó 11-én kelt magas intézkedésével,

cégünk ujjalag megbízatott

a nagytekintetű erdőtiszték és az erdészeti altiszték egyenruha szállításával.

Tisztelettel értesítjük, hogy nálunk minden néven nevezendő egyenruházati cikkek

hivatalos uton részletfizetésre

megrendelhetők.

POLGÁRI RUHÁK

a legjobb francia és angol divat szerint készítettnek.

Vidéki megrendelések kiváló figyelemmel eszközöltetnek.

Óvakodjék mindenki oly cégektől, melyek olcsóbb ajánlással akarják régi vevőinket félrevezetni.

Kiváló tisztelettel

BUDAPEST, IV.
Sütő utca 2, Szervitater sarkán.**BLUM és TÁRSA**

elsőrangú egyenruha készítő intézete.

Ő esasz. és kir. Fensége József főherceg udvari szállító. Szerb kir. udvari szállítók. A földm. m. kir. miniszterium szállító.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.